

Dziennik Urzędowy L 256

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Rocznik 62

7 października 2019

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Delegowane Komisji (UE) 2019/1668 z dnia 26 czerwca 2019 r. zmieniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1629 ustanawiającą wymagania techniczne dla statków żeglugi śródlądowej 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1669 z dnia 30 września 2019 r. zatwierdzające inną niż nieznaczna zmianę w specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych „Olives cassées de la vallée des Baux-de-Provence” (ChNP) 4
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1670 z dnia 1 października 2019 r. zatwierdzające inną niż nieznaczna zmianę w specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych „Grana Padano” (ChNP) 6

DECYZJE

- ★ Decyzja Wykonawcza Rady (UE) 2019/1671 z dnia 4 października 2019 r. w sprawie mianowania wiceprzewodniczącego Rady ds. Nadzoru Europejskiego Banku Centralnego 8
- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2019/1672 z dnia 4 października 2019 r. w sprawie działania stabilizacyjnego Unii Europejskiej na rzecz wsparcia oenzytowskiego mechanizmu weryfikacji i inspekcji w Jemenie 10

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2019/1668

z dnia 26 czerwca 2019 r.

zmieniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1629 ustanawiającą wymagania techniczne dla statków żeglugi śródlądowej

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1629 z dnia 14 września 2016 r. ustanawiającą wymagania techniczne dla statków żeglugi śródlądowej, zmieniającą dyrektywę 2009/100/WE i uchylającą dyrektywę 2006/87/WE ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 31 ust. 1, 3 i 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dyrektywie (UE) 2016/1629 wprowadzono zharmonizowany system wydawania świadectw technicznych dla statków żeglugi śródlądowej spełniających jednolite wymagania techniczne.
- (2) W załączniku II do dyrektywy (UE) 2016/1629 określa się, że wymaganiami technicznymi mającymi zastosowanie do jednostek pływających są wymagania określone w normie ES-TRIN 2017/1.
- (3) Działania Unii w sektorze żeglugi śródlądowej powinny zmierzać do zapewnienia jednolitości w zakresie opracowywania wymogów technicznych dla statków żeglugi śródlądowej, które mają być stosowane w Unii.
- (4) Europejski Komitet ds. Opracowywania Norm w Żegludzie Śródlądowej (CESNI) utworzono dnia 3 czerwca 2015 r. w ramach Centralnej Komisji Żeglugi na Renie (CKZR) w celu opracowania norm technicznych dla śródlądowych dróg wodnych w różnych dziedzinach, zwłaszcza w odniesieniu do statków, technologii informacyjnej i załóg.
- (5) Na posiedzeniu w dniu 8 listopada 2018 r. CESNI przyjął nową normę europejską ustanawiającą wymagania techniczne dla statków żeglugi śródlądowej, normę ES-TRIN 2019/1 ⁽²⁾.
- (6) Norma ES-TRIN określa jednolite wymogi techniczne niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa statków żeglugi śródlądowej. Zawiera ona przepisy dotyczące: budowy statków żeglugi śródlądowej; ich wyposażenia i urządzeń; specjalne przepisy dotyczące poszczególnych kategorii statków, takich jak statki pasażerskie, zestawy pchane i kon-tenerowce; przepisy dotyczące wyposażenia automatycznych systemów identyfikacji statków; przepisy dotyczące identyfikacji statków; wzór zaświadczeń oraz rejestru; przepisy przejściowe; jak również instrukcje dotyczące stosowania normy technicznej.
- (7) CKZR ma dokonać zmian swoich ram prawnych (regulacji dotyczących inspekcji statków na Renie), aby uwzględnić nową normę oraz nadać jej obowiązkowy status w ramach stosowania poprawionej Konwencji o żegludze na Renie.
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę (UE) 2016/1629,

⁽¹⁾ Dz.U. L 252 z 16.9.2016, s. 118.

⁽²⁾ Uchwała CESNI 2018-II-1.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik II do dyrektywy (UE) 2016/1629 zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2020 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 czerwca 2019 r.

W imieniu Komisji,
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK II

MINIMALNE WYMAGANIA TECHNICZNE MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO JEDNOSTEK PŁYWAJĄCYCH
PO ŚRÓDLĄDOWYCH DROGACH WODNYCH REJONÓW 1, 2, 3 i 4

Wymaganiami technicznymi mającymi zastosowanie do jednostek są wymagania określone w normie ES-TRIN 2019/1.”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/1669**z dnia 30 września 2019 r.****zatwierdzające inną niż nieznaczną zmianę w specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych „Olives cassées de la vallée des Baux-de-Provence” (ChNP)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje,

- (1) Zgodnie z art. 53 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 Komisja rozpatrzyła wniosek Francji o zatwierdzenie zmiany specyfikacji chronionej nazwy pochodzenia „Olives cassées de la vallée des Baux-de-Provence” zarejestrowanej na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 378/1999 ⁽²⁾.
- (2) Proponowana zmiana nie jest nieznaczną w rozumieniu art. 53 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, Komisja opublikowała zatem wniosek o zatwierdzenie zmiany zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) wymienionego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽³⁾.
- (3) Do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, wymienioną zmianę specyfikacji należy zatem zatwierdzić,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

*Artykuł 1*Zatwierdza się zmianę w specyfikacji opublikowaną w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* dotyczącą nazwy „Olives cassées de la vallée des Baux-de-Provence” (ChNP).⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 378/1999 z dnia 19 lutego 1999 r. uzupełniające Załącznik do rozporządzenia (WE) nr 2400/96 w sprawie wpisu niektórych nazw do „Rejestru chronionych nazw pochodzenia oraz chronionych oznaczeń geograficznych” przewidzianego w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2081/92 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 46 z 20.2.1999, s. 13).⁽³⁾ Dz.U. C 188 z 4.6.2019, s. 12.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 września 2019 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Phil HOGAN
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/1670**z dnia 1 października 2019 r.****zatwierdzające inną niż nieznaczną zmianę w specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych „Grana Padano” (ChNP)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje,

- (1) Zgodnie z art. 53 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 Komisja przeanalizowała wniosek Włoch w sprawie zatwierdzenia zmiany specyfikacji chronionej nazwy pochodzenia „Grana Padano”, zarejestrowanej na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 1107/96 ⁽²⁾ zmienionego rozporządzeniem Komisji (UE) nr 584/2011 ⁽³⁾.
- (2) Proponowana zmiana nie jest nieznaczną w rozumieniu art. 53 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, Komisja opublikowała zatem wniosek o zatwierdzenie zmiany zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) wymienionego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽⁴⁾.
- (3) Do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, wymienioną zmianę specyfikacji należy zatem zatwierdzić.

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

*Artykuł 1*Zatwierdza się zmiany w opublikowanej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* specyfikacji dotyczącej nazwy „Grana Padano” (ChNP).*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1107/96 z dnia 12 czerwca 1996 r. w sprawie rejestracji oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia zgodnie z procedurą określoną w art. 17 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2081/92 (Dz.U. L 148 z 21.6.1996, s. 1).⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 584/2011 z dnia 17 czerwca 2011 r. zatwierdzające inne niż nieznaczące zmiany specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych [[Grana Padano (ChNP)] (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 65).⁽⁴⁾ Dz.U. C 188 z 4.6.2019, s. 3.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 października 2019 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Phil HOGAN
Członek Komisji*

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (UE) 2019/1671

z dnia 4 października 2019 r.

w sprawie mianowania wiceprzewodniczącego Rady ds. Nadzoru Europejskiego Banku Centralnego

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 26 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 15 października 2013 r. Rada przyjęła rozporządzenie (UE) nr 1024/2013 powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu (EBC) szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi.
- (2) Planowaniem i wykonywaniem zadań powierzonych EBC powinna w pełni zająć się jego Rada ds. Nadzoru, w której skład wchodzi przewodniczący, wiceprzewodniczący i czterej przedstawiciele EBC oraz po jednym przedstawicielu właściwych organów krajowych z każdego z uczestniczących państw członkowskich.
- (3) Rada ds. Nadzoru jest podstawowym organem w zakresie wykonywania zadań nadzorczych przez EBC. Rozporządzenie (UE) nr 1024/2013 powierzyło w związku z tym Radzie uprawnienie do mianowania przewodniczącego i wiceprzewodniczącego Rady ds. Nadzoru.
- (4) W dniu 11 lutego 2014 r. Rada mianowała pierwszego wiceprzewodniczącego Rady ds. Nadzoru w drodze decyzji wykonawczej 2014/77/UE ⁽²⁾. Kadencja pierwszego wiceprzewodniczącego Rady ds. Nadzoru upłynęła w dniu 11 lutego 2019 r.
- (5) Zgodnie z art. 26 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 EBC po wysłuchaniu opinii Rady ds. Nadzoru przedłożył Parlamentowi Europejskiemu wniosek dotyczący mianowania wiceprzewodniczącego Rady ds. Nadzoru, wybranego spośród członków Rady Wykonawczej EBC. EBC przedłożył taki wniosek w dniu 9 kwietnia 2019 r. a Parlament Europejski zatwierdził go w dniu 17 września 2019 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Yves MERSCH zostaje niniejszym mianowany wiceprzewodniczącym Rady ds. Nadzoru Europejskiego Banku Centralnego od dnia 7 października 2019 r. do dnia 14 grudnia 2020 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63.

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Rady 2014/77/UE z dnia 11 lutego 2014 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzającego Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. L 41 z 12.2.2014, s. 19).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 4 października 2019 r.

W imieniu Rady
K. MIKKONEN
Przewodniczący

DECYZJA RADY (WPZiB) 2019/1672**z dnia 4 października 2019 r.****w sprawie działania stabilizacyjnego Unii Europejskiej na rzecz wsparcia oenzetowskiego mechanizmu weryfikacji i inspekcji w Jemenie**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28 ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) 27 grudnia 2017 r. Biuro Narodów Zjednoczonych ds. Realizacji Projektów (UNOPS) przedstawiło projekt z myślą o wzmocnieniu działań oenzetowskiego mechanizmu weryfikacji i inspekcji (UNVIM) i przedłużeniu ich na kolejny okres jednego roku – do marca 2019 r. – w szczególności poprzez dalsze przyspieszenie procedury wydawania zezwoleń dotyczących ładunków komercyjnych i zwiększenie zdolności UNVIM do rozmieszczania dodatkowego personelu i dodatkowych zasobów w odnośnych portach.
- (2) 3 kwietnia 2017 r. i 25 czerwca 2018 r. Rada przyjęła konkluzje, w których przypomniała, jak istotne jest zapewnienie skutecznej i terminowej obsługi żeglugi handlowej w portach na Morzu Czerwonym, w tym w zakresie paliw, oraz wyraziła całkowite poparcie dla dalszego działania UNVIM oraz pełnego i niezakłóconego wykonywania jego mandatu. Ponadto, w swoich konkluzjach Rada postanowiła rozważenie wzmocnienia UNVIM.
- (3) Opierając się na propozycji przedstawionej przez UNVIM, w dniu 18 września 2018 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2018/1249 ⁽¹⁾. Techniczne wykonanie decyzji (WPZiB) 2018/1249 zostało powierzone UNOPS i miało umożliwić UNVIM dalsze wypełnianie zadań w zakresie monitorowania i inspekcji zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ (zwaną dalej „rezolucją RB ONZ”) nr 2216 (2015).
- (4) 13 grudnia 2018 r. strony konfliktu w Jemenie podpisały porozumienie sztokholmskie, którego postanowienia zostały zatwierdzone rezolucjami RB ONZ nr 2451(2018) i 2452 (2019). Rada przyjęła konkluzje w których z zadowoleniem powitała przyjęcie porozumienia sztokholmskiego oraz jednomyślne przyjęcie rezolucji RB ONZ nr 2451(2018) i nr 2452 (2019). Rada ponowiła apel do wszystkich stron o ułatwienie przekazywania dostaw handlowych, w tym paliwa, i przypomniała, że funkcjonowanie portu w Al-Hudajdzie obok portów w As-Salif i Ras Issie ma ogromne znaczenie dla przetrwania milionów Jemeńczyków. Rada przypomniała o swoim wsparciu dla UNVIM z myślą o zapewnieniu ciągłego przepływu towarów komercyjnych do Jemenu z pełnym poszanowaniem wszystkich stosownych rezolucji RB ONZ.
- (5) 24 czerwca 2019 r. UNVIM przedstawił darczyńcom drugi wniosek w sprawie rozszerzonych działań, zwłaszcza w odniesieniu do wdrażania porozumienia sztokholmskiego. Wniosek odnosił się do wzmocnienia działań UNVIM od października 2019 r. do września 2020 r.
- (6) Unia powinna przedłużyć swoje wsparcie dla UNVIM w celu realizacji jego mandatu.
- (7) Nadzór nad właściwym wykorzystaniem wkładu finansowego Unii należy powierzyć Komisji,

⁽¹⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2018/1249 z dnia 18 września 2018 r. w sprawie działania Unii Europejskiej na rzecz wsparcia oenzetowskiego mechanizmu weryfikacji i inspekcji w Jemenie (Dz.U. L 235 z 19.9.2018, s. 14.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Unia przedłuża swoje wsparcie dla UNVIM w celu realizacji jego mandatu określonego zgodnie z rezolucjami RB ONZ, w szczególności RB ONZ nr 2216 (2015), nr 2451 (2018) i nr 2452 (2019). To wsparcie ma ogólne cele przyczynienia się do przywrócenia niezakłóconego swobodnego przepływu towarów komercyjnych do Jemenu poprzez zapewnienie przejrzystego i skutecznego procesu wydawania zezwoleń w odniesieniu do ładunków komercyjnych kierowanych do jemeńskich portów, które nie znajdują się pod kontrolą rządu Jemenu, oraz zwiększenia roli UNVIM we wdrażaniu postanowień porozumienia sztokholmskiego.
2. Poszczególne cele projektu to:
 - zwiększenie przepływu ładunków komercyjnych do Jemenu poprzez dalsze przyspieszenie procedury wydawania zezwoleń dotyczących ładunków komercyjnych i propagowanie zaufania przedsiębiorstw żeglugowych, jeśli chodzi o dostępność portu w Al-Hudajdzie, As-Salif i Ras Issie, jeżeli zostaną te porty otwarte dla żeglugi handlowej,
 - zwiększenie zdolności UNVIM do rozmieszczenia w portach Al-Hudajda, As-Salif i Ras Issa, jak określono w porozumieniu sztokholmskim i odpowiednich rezolucjach RB ONZ.
3. Niniejszą decyzją Unia wnosi wkład w koszty związane ze wzmocnieniem UNVIM, a tym samym także w pomoc w zaspokajaniu potrzeb jemeńskiej ludności w ramach szerszej pojętej strategii pomocy humanitarnej.

Szczegółowy opis przedsięwzięć w ramach projektu znajduje się w załączniku.

Artykuł 2

1. Za wykonanie niniejszej decyzji odpowiada Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa („Wysoki Przedstawiciel”).
2. Realizacja techniczna przedsięwzięć, o których mowa w art. 1, zostaje powierzona UNOPS. UNOPS wykonuje swoje zadanie pod kierownictwem Wysokiego Przedstawiciela. W tym celu Wysoki Przedstawiciel dokonuje niezbędnych ustaleń z UNOPS.

Artykuł 3

1. Finansowa kwota odniesienia na realizację projektu, o którym mowa w art. 1, wynosi 4 458 333 EUR.
2. Wydatkami pokrywanymi z kwoty określonej w ust. 1 zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu Unii.
3. Komisja nadzoruje właściwe zarządzanie wydatkami, pokrywanymi z kwoty określonej w ust. 1. W tym celu Komisja zawiera z UNOPS umowę o przyznaniu wkładu. Zgodnie z umową o przyznaniu wkładu UNOPS zobowiązany jest do wyeksponowania wkładu Unii.
4. Komisja dokłada starań, aby umowę o przyznaniu wkładu, o której mowa w ust. 3, zawarto możliwie szybko po przyjęciu niniejszej decyzji. Informuje Radę o wszelkich związanych z tym trudnościach oraz o dacie zawarcia tej umowy o przyznaniu wkładu.

Artykuł 4

1. Wysoki Przedstawiciel składa Radzie sprawozdania z wykonania niniejszej decyzji na podstawie regularnych sprawozdań przygotowywanych przez UNVIM, w tym sprawozdania w sprawie comiesięcznych posiedzeń komitetu sterującego UNVIM. Na podstawie tych sprawozdań Rada dokonuje oceny.
2. Komisja przedstawia Radzie informacje na temat finansowych aspektów realizacji projektu, o którym mowa w art. 1.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 października 2019 r.

Niniejsza decyzja wygasa dwanaście miesięcy po dniu zawarcia między Komisją a UNOPS umowy o przyznaniu wkładu, o której mowa w art. 3 ust. 3.

Sporządzono w Strasburgu dnia 4 października 2019 r.

W imieniu Rady
K. MIKKONEN
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

1. Kontekst

Wojna w Jemenie spowodowała najpoważniejszy kryzys humanitarny na świecie. Los ponad 24 mln osób zależy od jakiejś formy pomocy, a liczba Jemeńczyków poważnie zagrożonych brakiem żywności stale rośnie. ONZ karmi obecnie ponad 10 mln osób miesięcznie, co stanowi największą tego typu operację Narodów Zjednoczonych w historii. Społeczność międzynarodowa została poproszona w 2019 r. o pomoc humanitarną w wysokości 4,2 mld USD; w skali światowej jest to największy apel o pomoc.

W tym kontekście nadal ważne jest, aby towary komercyjne wciąż napływały do kraju: ONZ nieustannie wzywało strony konfliktu do zapewnienia niezakłóconego przepływu do Jemenu towarów komercyjnych, w tym paliwa. Uruchomienie oenzetowskiego mechanizmu weryfikacji i inspekcji (UNVIM) w 2016 r. miało ułatwić ten przepływ i ożywić gospodarkę kraju zgodnie z rezolucją RB ONZ nr 2216 (2015).

UNVIM ustanowił swoją główną bazę operacji w Dżibuti z czterema inspektorami, czterema zespołami PWMW – przewodnik wraz z psem służbowym do wyszukiwania materiałów wybuchowych, trzynastoma osobami personelu administracyjnego/technicznego i maksymalnie siedmioma osobami oddelegowanymi ze Zjednoczonego Królestwa, UNVIM), a teraz jest również obecny w Dżuddzie (dwóch obserwatorów), w porcie króla Abdullaha (dwóch obserwatorów jest obecnie rekrutowanych) oraz w Al-Hudajdzie (pięciu obserwatorów, z czego trzech już zostało zatrudnionych). UNVIM jest wykorzystywany do pielęgnowania stosunków między ONZ Biuro Narodów Zjednoczonych ds. Obsługi Projektów (UNOPS) a koalicją pod przywództwem Arabii Saudyjskiej oraz rządem Jemenu. W trakcie realizacji projektu zorganizowano wiele spotkań z przedsiębiorstwami żegludowymi, by dać eksporterom handlującym z Jemenem możliwość zwiększenia zaufania i przewidywalności.

Unia postanowiła wesprzeć UNVIM, przyjmując 18 września 2018 r. decyzję Rady (WPZiB) 2018/1249. Decyzję przyjęto po licznych apelach, w których Unia podkreślała znaczenie skutecznej i terminowej obsługi żeglugi handlowej. Unijne wsparcie dla UNVIM w ramach działania stabilizacyjnego UE opartego na art. 28 TUE umożliwiło Unii branie udziału w comiesięcznych posiedzeniach Komitetu Sterującego mechanizmu UNVIM – w którym reprezentowane są również rząd Jemenu i koalicja pod przywództwem Arabii Saudyjskiej – nawiązanie stosunków roboczych z koalicją pod przywództwem Arabii Saudyjskiej i z rządem Jemenu, pogłębienie koordynacji z innymi darczyńcami (w szczególności ze Zjednoczonym Królestwem i Stanami Zjednoczonymi) oraz zwiększenie widoczności Unii w odniesieniu do wsparcia udzielanego pod egidą ONZ w Jemenie.

13 grudnia 2018 r. strony konfliktu podpisały pod auspicjami ONZ porozumienie sztokholmskie. Zgodziły się na „wiodącą rolę ONZ we wspieraniu jemeńskiej korporacji portów Morza Czerwonego w zakresie zarządzania i inspekcji w portach Al-Hudajda, As-Salif i Ras al-Isa, by zastosować wzmocniony monitoring UNVIM w portach Al-Hudajda, As-Salif i Ras Issa”. UNVIM pozostaje zatem kluczowym elementem planu specjalnego wysłannika ONZ zakładającego wdrożenie postanowień porozumienia sztokholmskiego.

Postępy w tym zakresie zostały ocenione przez biuro specjalnego wysłannika ONZ jako niezbędne do przeprowadzenia konsultacji politycznych między stronami. UNVIM rozpoczął już rozmieszczanie obserwatorów w porcie Al-Hudajda w dniu 25 lutego 2019 r. oraz rozmowy z zarządem portu dotyczące ustanowienia działań UNVIM. Rozmowy te obejmują misję Organizacji Narodów Zjednoczonych wspierającą porozumienie z Al-Hudajdy (UNMHA). UNVIM potrzebuje obecnie dalszego wsparcia dla swoich działań, a także wsparcia w zakresie rozmieszczenia w portach Morza Czerwonego.

2. UNVIM – procedura inspekcji i weryfikacji

Obowiązujące procedury działania UNVIM mają obecnie zastosowanie do: (i) wszystkich statków o tonażu przekraczającym 100 ton metrycznych, mających zawinąć do jemeńskich portów niebędących pod kontrolą rządu Jemenu oraz do wszystkich statków transportujących towary komercyjne nabyte przez podmioty handlowe lub rządowe z siedzibą w Jemenie i przeznaczone do sprzedaży w Jemenie; ii) pomocy dwustronnej z państw członkowskich ONZ przekazywanej poza kanałem oenzetowskich agencji, funduszy i programów oraz uznawanych międzynarodowych organizacji humanitarnych.

Procedura weryfikacji rozpoczyna się w momencie, gdy przedsiębiorstwo żegludowe składa za pośrednictwem portalu www.vimye.org wniosek o zezwolenie, załącza niezbędne dokumenty i przedkłada całą niezbędną dokumentację UNVIM. W terminie 48 godzin UNVIM dokonuje przeglądu dokumentacji i wysyła powiadomienie do partnerów zewnętrznych, takich jak Komórka ds. Operacji Ewakuacyjnych i Humanitarnych Sił Koalicji (EHOC). Następnie UNVIM decyduje o tym, czy należy przeprowadzić inspekcję statku czy też nie, biorąc pod uwagę własną procedurę, w tym niezgodności w otrzymanej dokumentacji, niezgłoszone zawinięcia do portów, podejrzane ruchy statku, przypadki wyłączenia systemu automatycznej identyfikacji (AIS) na dłużej niż 4 godziny oraz informacje zwrotne od partnerów zewnętrznych. Inspekcje statków przeprowadzane są albo w porcie na wodach terytorialnych, albo na morzu na wodach międzynarodowych.

Następnie przyznaje się zezwolenie lub odmawia się jego przyznania (tzn. anulowanie, odmowa lub cofnięcie). Przemieszczenia statków, które posiadają zezwolenie, są nadal monitorowane przez UNVIM za pośrednictwem AIS, w tym podczas tranzytu do strefy oczekiwania będącej pod kontrolą koalicji, przemieszczenia ze strefy oczekiwania do obszaru kotwiczenia oraz przemieszczenia z obszaru kotwiczenia do miejsca rozładunku. Śledzenie przez UNVIM kończy się w momencie, gdy statek posiadający zezwolenie opuszcza jemeńskie porty na Morzu Czerwonym po dokonaniu rozładunku i wypłynięciu z portu. W trakcie całej procedury UNVIM pozostaje w ścisłym kontakcie z przedsiębiorstwami żeglugowymi i dowódcą (kapitanem) statku oraz odgrywa kluczową rolę w rozwiązywaniu wszelkich problemów, jakie statek może napotkać na morzu, w tym pośredniczy w kontaktach z EHO i koalicją. Ułatwianie przez UNVIM całej procedury przyznawania zezwoleń i stała komunikacja z przedsiębiorstwami żeglugowymi ma zasadnicze znaczenie dla utrzymania zaufania międzynarodowych linii żeglugowych, a tym samym dla zapewnienia, by – pomimo trwającego konfliktu – kontynuowany był przywóz towarów komercyjnych przeznaczonych dla znacznej części jemeńskiej ludności.

UNVIM stara się także utrzymać zaufanie międzynarodowej wspólnoty żeglugowej poprzez organizację cokwartalnych spotkań z jej przedstawicielami, służących zapewnieniu, że trudności i wyzwania, z którymi się spotykają, są odpowiednio rozumiane i rozstrzygane.

3. Cele ogólne

Aby UNVIM mógł bez przeszkód wykonywać swój mandat, działanie stabilizacyjne UE ma ogólnie na celu przyczynienie się do ułatwienia niezakłóconego przepływu towarów komercyjnych do Jemenu poprzez zapewnienie przejrzystej i skutecznej procedury wydawania zezwoleń dotyczących ładunków komercyjnych mających trafić do jemeńskich portów niebędących pod kontrolą rządu Jemenu. Obejmuje to obecnie, zgodnie z porozumieniem sztokholmskim, rozmieszczenie UNVIM w portach na Morzu Czerwonym: Al-Hudajda, As-Salif i Ras Issa.

Poszczególne cele działania stabilizacyjne UE to:

- zwiększenie przepływu ładunków komercyjnych do Jemenu poprzez przyspieszenie procedury wydawania zezwoleń dotyczących ładunków komercyjnych i przywrócenie zaufania przedsiębiorstw żeglugowych,
- zwiększenie zdolności UNVIM do rozmieszczenia personelu i zasobów w regionie, w szczególności w Al-Hudajda, As-Salif i Ras Issa, zgodnie z postanowieniami porozumienia sztokholmskiego.

Jeśli mandat lub potrzeby UNVIM zmieniają się w sposób podważający adekwatność lub stosowność projektu względem realizacji wymienionych wyżej celów, wkład Unii należy odpowiednio poddać ponownej ocenie.

4. Opis przedsięwzięć

UNOPS będzie odpowiadać za techniczną realizację projektu.

Przedsięwzięcie 1: Zwiększenie liczby personelu UNVIM.

Należy zwiększyć liczbę pracowników operacyjnych w pierwszym etapie do dziewięciu, z możliwością dalszego zwiększenia liczby pracowników operacyjnych na późniejszym etapie.

Dziewięciu pracowników operacyjnych to:

- siedmiu pracowników UNVIM, którzy mają zostać oddelegowani do Al-Hudajda: jeden urzędnik ds. koordynacji, jeden doradca ds. bezpieczeństwa w terenie, jedna osoba zajmująca się monitorowaniem, jeden operator skanera, jeden asystent ds. protokołu i operacji, jeden asystent ds. bezpieczeństwa na miejscu i jeden asystent administracyjny w Al-Hudajda,
- dwie osoby zajmujące się monitorowaniem, z czego jedna ma zostać rozmieszczona w As-Salif, a druga – w Ras Issa. To zwiększenie zdolności umożliwiłoby UNVIM skuteczne rozmieszczenie w portach Morza Czerwonego.

Ponadto finansuje się również personel wsparcia administracyjnego (urzędnika ds. finansów, urzędnika ds. zamówień publicznych itp.) niezbędny do realizacji działania stabilizacyjnego UE.

Planowane przedsięwzięcia:

- UNOPS zatrudni nowe osoby zajmujące się monitorowaniem, nowych inspektorów oraz urzędników zgodnie z zasadami i procedurami zatrudniania obowiązującymi w UNOPS,
- o tworzeniu nowych stanowisk UNOPS będzie z wyprzedzeniem informować ESDZ.

Ramy czasowe: cały czas trwania projektu.

Przedsięwzięcie 2: Wynajem części portu w Dżibuti i wynajęcie biura w Sanie. Unia będzie nadal finansować wynajem obiektów portowych, by zapewnić stałą lokalizację do przeprowadzania inspekcji. Ponadto Unia będzie finansować wynajem biura w Sanie, które posłuży jako czasowa baza dla personelu UNVIM, aby zapewnić łączność z Al-Hudajdą i Dżibuti.

Ramy czasowe: cały czas trwania działań w ramach projektu.

Przedsięwzięcie 3: Zakup dodatkowego sprzętu do przeprowadzania inspekcji: UNVIM będzie kupować dodatkowe wyposażenie kontrolne (takie jak skanery) niezbędne do realizacji działania stabilizacyjnego UE. Ułatwi on terminowe przeprowadzanie inspekcji statków w porcie w Dżibuti i na wodach międzynarodowych.

Planowane przedsięwzięcia:

- opracowanie specyfikacji technicznej (w toku),
- w kwestii procedur udzielania zamówień przez UNOPS – opublikowanie międzynarodowego zaproszenia do składania ofert na dostawę sprzętu oraz udzielenie zamówienia,
- dostarczenie sprzętu i przeszkolenie odnośnego personelu.

Ramy czasowe: pierwsze cztery miesiące projektu. Pod koniec projektu przeprowadzone zostanie zbycie aktywów zgodnie z umową podpisaną z Komisją Europejską.

Przedsięwzięcie 4: Zwiększenie bezpieczeństwa UNVIM: Działanie to będzie dotyczyło zapewnienia, by operacje UNVIM w portach Morza Czerwonego spełniały odpowiednie wymogi w zakresie bezpieczeństwa i umożliwiały prawidłowe przeprowadzanie prac w ramach UNVIM.

Planowane przedsięwzięcia:

- opracowanie specyfikacji technicznej (w toku),
- w kwestii procedur udzielania zamówień przez UNOPS – opublikowanie międzynarodowego zaproszenia do składania ofert na dostawę sprzętu oraz udzielenie zamówienia,
- dostarczenie sprzętu i przeszkolenie odnośnego personelu.

Ramy czasowe: pierwsze cztery miesiące projektu. Pod koniec projektu przeprowadzone zostanie zbycie aktywów zgodnie z umową podpisaną z Komisją Europejską.

Przedsięwzięcie 5: realizacja projektu UNOPS zapewni nadzór nad zarządzaniem programem. Będzie on obejmował opracowywanie celów pośrednich, przeglądy wewnętrzne, nadzór nad umowami i zarządzanie finansowe. Przewidziane przedsięwzięcia obejmują:

- udzielenie zamówienia na usługi zewnętrzne lub zawarcie umowy na usługi specjalne w odniesieniu do pomocy technicznej przy realizacji projektu,
- zarządzanie finansowe i zarządzanie umowami w odniesieniu do usług, które UNOPS zleca stronom trzecim.

Ramy czasowe: cały czas trwania projektu.

5. Oczekiwane wyniki

Oczekuje się, że dzięki zwiększeniu działań operacyjnych UNVIM w ramach projektu osiągnięte zostaną następujące wyniki:

- zapobieżenie napływowi zakazanych towarów do jemeńskich portów na Morzu Czerwonym,
- ułatwienie swobodnego przepływu towarów komercyjnych do jemeńskich portów na Morzu Czerwonym,
- wsparcie dla jemeńskiej korporacji portów Morza Czerwonego w zakresie zarządzania funkcjonowaniem portów w Al-Hudajdzie, As-Salif i Ras Issa, oraz kontroli tego funkcjonowania,
- budowanie zaufania wśród międzynarodowej wspólnoty żegludowej poprzez opracowanie przejrzystej i sprawnej procedury przywozu towarów komercyjnych do jemeńskim portów na Morzu Czerwonym, pomimo trwającego konfliktu,
- wsparcie rządu Jemenu w zaopatrywaniu ludności w niezbędne artykuły pierwszej potrzeby, co nie jest w pełni możliwe z wykorzystaniem pomocy humanitarnej i lokalnych źródeł.

6. Szacowany czas realizacji

Planuje się, że czas realizacji przedsięwzięcia wyniesie dwanaście miesięcy. Komisja i UNOPS podpiszą stosowną umowę o przyznaniu wkładu.

7. Wyeksponowanie wkładu Unii

UNOPS jako podmiot odpowiedzialny za techniczną realizację projektu będzie dbać o odpowiednie wyeksponowanie wsparcia finansowego zapewnianego przez Unię, np. w sprawozdaniach oraz podczas organizowanych imprez lub spotkań. Flaga UE będzie widoczna na wszystkich dokumentach UNVIM. UNVIM/UNOPS odpowiednio wyeksponują wkład Unii, m.in. poprzez umieszczenie logo UE na wszystkich nieużywalnych urządzeniach zakupionych z wykorzystaniem unijnych środków. W odniesieniu do przypadków, w których umieszczenie takich informacji mogłoby zagrażać przywilejom i immunitetom przysługującym UNOPS lub bezpieczeństwu jego personelu lub beneficjentów końcowych, uzgodnione zostaną stosowne rozwiązania alternatywne.

8. Udział UE w Komitecie Sterującym UNVIM

W skład komitetu sterującego UNVIM wchodzi: Królestwo Arabii Saudyjskiej (reprezentowane przez EHOC i Ministerstwo Obrony), Zjednoczone Emiraty Arabskie, rząd Jemenu (reprezentowany przez oficera łącznikowego UNVIM z siedzibą w Dżibuti i przedstawiciela Ministerstwa Transportu), UNOPS i Biuro Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Koordynacji Pomocy Humanitarnej. Unia będzie nadal brać udział w comiesięcznych posiedzeniach Komitetu Sterującego UNVIM, podobnie jak Stany Zjednoczone, Niemcy i Zjednoczone Królestwo, które uczestniczą w tych posiedzeniach w charakterze obserwatorów ze względu na bycie darczyńcami na rzecz UNVIM.

9. Sprawozdawczość

UNVIM/UNOPS będzie przedstawiać ESDZ miesięczne sprawozdanie z postępów w dążeniu do osiągnięcia oczekiwanych wyników projektu. Sprawozdania te będą udostępniane odnośnemu organowi Rady.

ESDZ będzie składać odnośnemu organowi Rady sprawozdanie z comiesięcznych posiedzeń Komitetu Sterującego UNVIM.

Co kwartał w Brukseli UNVIM/UNOPS będą bezpośrednio składać sprawozdanie odnośnemu organowi Rady.

UNVIM/UNOPS przedstawią sprawozdanie końcowe i sprawozdanie finansowe w terminie sześciu miesięcy od zakończenia okresu realizacji projektu.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL